

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 95.

Fjerde Session.

32te Møde.

Mandagen d. 6. December.

(Forts.)

Finantsministeren (forts.): Under disse Omstændigheder vil det være nødvendigt, at hele den første Passus af „Linnedvarer“, „Linnedgods“ falder bort, og at der, istedet derfor, til Slutningen, efter „20. Traade og derunder osv.“, sættes „alt andet Linnedgods (Kavndug og Traad-Tricotage indbefattet)“, saa bliver det correct. Hvad „ulldne Varer“ angaaer, da er der tilføiet Ordet „valkede“, men det er, vel at mærke, tilføiet paa en anden Maade end den, hvorpaa det fortiden staaer i Tariffen. Fortiden staaer der i Tariffen „valkede og overfaarne“; Udvalget har foreslaaet „valkede eller overfaarne“. I Udkastet er Ordet „valkede“ reent udeladt, og det vil jeg fremdeles ansee for rigtigere, end at det skulde staae „valkede og overfaarne“, conjunctivt. Naar det derimod sættes disjunctivt, „valkede eller overfaarne“, saa finder jeg Intet derimod at erindre, skjøndt jeg ikke anseer det for at være en Forbedring.

Der staaer endnu tilbage, ligeledes under „ulldne Varer“, en Tilføining af samme Slags som den, jeg ovenfor nævnte ved „trykte eller Alenvarer“. Der maa nemlig føies til „i uanskaarne Stykker“. Forøvrigt har jeg kun ved den foreliggende § 1 at omtale det Forslag, at Anmærningen under Tømmer og Træ skulde udgaae. I Udkastet hedder det under Tømmer og Træ: „Finske Trævarer fortoldes saaledes, som af Kongen efter stedfundne tractatmæssige Overeenskomst nærmere bestemmes. Det maa nu vel erindres af de af det høitærede Things Medlemmer, der ikke ere saa noie inde i denne Sag, at denne tractatmæssige Overeenskomst slet ikke er den almin-

delte tractatmæssige Overeenskomst, som i Udkastets Slutningsparagraph forudsættes at ville komme istand med Storhertugdømmet Oldenburgs Regjering, men at dette Udtryk har Hensyn til noget ganske Andet. Der bestaaer nemlig fra gammel Tid af en Tractat med den keiserlig russiske Regjering, i hvis Følge finsk Tømmer og Træ fortoldes med en bestemt Tariffats, respective i Danmark og i de to Hertugdømmer Holsteen og Slesvig. Det er et ganske eget Forhold; Danmark er ikke lige overfor nogen anden fremmed Magt tractatmæssig forbunden til visse Tariffater, men kun lige overfor Rusland. Disse tractatmæssige Toldsatser for finsk Tømmer ere imidlertid af forskjellig Størrelse, idet de ere noget høiere i Danmark end i Slesvig og Holsteen. Det er for Tiden Gjenstand for Underhandling med den keiserlig-russiske Regjering, at søge denne Toldforskjel udjævnet, og det er med Hensyn hertil, og ogsaa fordi man haabede, saameget snarere og lettere at føre Sagen tilende, naar det fra Rigsdagens Side fornødne Samtykke forud var givet, at det er foreslaaet, at det skulde overlades Kongen at fastsætte Tolden efter Resultatet af denne tractatmæssige Overeenskomst. At Rigsdagen i dette særegne Tilfælde, der slet ikke har nogen Analogi i andre lignende Tilfælde, frafriver sig en saadan paafølgende Behandling af en Handelstractat, som ellers er bestemt i Grundloven, har Regjeringen troet endog vilde vinde Rigsdagens Billigelse; thi der er ikke liden Sandsynlighed for, at man snarere kan naae et godt Resultat i denne Sag, naar Regjeringen har fuldkommen ubundne Hænder, end naar det Resultat, hvortil man kommer, skal være afhængigt af en Stadfæstelse ved paafølgende Lov. Disse Bemærkninger har jeg troet at burde forelægge det høitærede Thing, hensillende, hvilken Vægt